

O ČTENÍ

Kázání ze soboty 9.11.2019 – br. Michal Balcar

V dnešním kázání chci mluvit o své druhé největší vášni, kterou je – hned po jídle – čtení. Musím přiznat, že jsem na tištěném slově závislý. Čtu v metru, u jídla, na záchodě. Čtu všude a vždycky, kdy můžu. Nejen, že miluji čtení, já miluji i knihy. Tu vůni, ten nádherný šelest obrácených stránek. Já jsem vášnivý čtenář, a proto je pro mě radost, že čtení je tak intenzivně a hluboce spojené s vírou. Vždyť křesťanství je náboženstvím knihy!

Křesťanství je náboženstvím knihy, ale v Bibli se o čtení moc nemluví. Pokud si v trojdielné konkordanci Souček-Bič vyhledáte sloveso číst, zjistíte, že zabírá pouhý jeden sloupec, což je pro srovnání méně než třeba ... mnoho jiných sloves. S jistým úžasem jsem navíc zjistil, že ono sloveso číst, vlastně v hebrejštině vůbec neexistuje. V českém překladu se čtení poprvé objevuje v Ex 24,7, kde Mojžíš čte z knihy, ale v původním textu tady Mojžíš volá. Sloveso $\alpha - \gamma - \eta$ se ve Starém zákoně objevuje poměrně často a jenom kontext (tz. Mojžíš volá ze svitku), vede překladatele k tomu, že použijí český ekvivalent: číst. Z toho vyplývá, že jestli něco hebrejštiny nezná, je to čtení pro sebe, čtení potichu. To samozřejmě souvisí s tím, že knihy ani svitky nebyly pro soukromé osoby dostupné, nicméně nejde jen o to. Důvod také tkví v tom, že smyslem čtení bylo udržovat a posilovat vztahy mezi lidmi. Proto biblické čtení je vždycky společné čtení.

Jedna z nejhezčích vzpomínek, kterou mám na dětství, je spojená se čtením před spaním. A nejráději vzpomínám na dobu, kdy nám maminka četla Káju Maříka. Už tehdy mě příběh o venkovském chlapci z hájovny extra nebavil, ale důležitější pro mě byla jiná věc. Při čtení jsem se cítil v bezpečí a milovaný. Proto i pro mě byly důležité chvíle, když jsme četli našim dětem a snad si ony z těch chvil odnesly stejný pocit. Prosím vás, rodiče, čtěte svým dětem. Naučíte je milovat příběhy a poskytnete jim jedinečnou chvíli, kdy budete spolu a ony budou vědět, že jsou u vás v bezpečí.

Vlastně bych si přál, kdybychom si úplně stejný pocit odnesli ze společného čtení Písma. A sice vědomí, že jsme milováni a jsme v bezpečí. Hospodin nám dal jedinečnou věc. Skrze slova knihy můžeme zaslechnout jeho živé volání. Když slova té knihy čteme společně a čteme je nahlas. Slova té knihy nás spojují navzájem a slova té knihy nás mění.

K společnému čtení nás vyzývá i Písmo samotné. V knize Zjevení je řečeno, že „blessed is he who reads and he who hears the words of the prophecy and keeps them“. Jeden čte, ale mnozí slyší. Pojďme společně číst a pojďme společně číst Písmo!

